

Bekendtgørelse nr. 979 af 28. september 2004

Bekendtgørelse om politiets godkendelse af personer, der får adgangshjemmel til flyvepladsens afspærrede område

I medfør af § 1a, § 70 og § 149, stk. 10, i lov om luftfart, jf. lovbekendtgørelse nr. 543 af 13. juni 2001, fastsætter Statens Luftfartsvæsen efter bemyndigelse fra Trafikministeriet, jf. bekendtgørelse nr. 795 af 3. september 2001 om henlæggelse af opgaver til Statens Luftfartsvæsen og om kundgørelse af de af luftfartsvæsenet udfærdigede forskrifter, følgende:

§ 1. I denne bekendtgørelse forstås ved:

Generel adgangshjemmel:

Lufthavns-id-kort udstedt af koncessionshaver for et tidsrum af 14 dage eller mere.

Koncessionshaver:

Den, der har tilladelse til at indrette og drive en offentlig flyveplads.

Flyvepladsens afspærrede område (airside):

Den del af flyvepladsens område, som ved hegnsføring, skiltning m.v. er afgrænset til afvikling af trafik med luftfartøjer, passager- og godsekspedition og aktiviteter i forbindelse hermed.

Sikkerhedsbeskyttet område (security restricted area (SRA)):

Del af flyvepladsens afspærrede område, hvortil adgang er kontrolleret for at varetage sikkerheden for civil luftfart. Sådanne områder omfatter normalt bl.a. alle afgangsområder for passagerer mellem screeningsstederne og luftfartøjerne, ramper, bagagefordelingsområder, fragt-

terminaler, postcentre, airside rengørings- og cateringsområder.

§ 2. Denne bekendtgørelse indeholder bestemmelser, der gennemfører Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 2320/2002 af 16. december 2002 om fastsættelse af fælles bestemmelser om sikkerhed inden for civil luftfart, pkt. 2.2.1.ii, i bilaget til forordningen.

§ 3. Denne bekendtgørelse gælder for offentlige og private flyvepladser, herunder civile områder på militære flyvestationer, som er åbne for erhvervsmæssig lufttransport.

§ 4. Generel adgangshjemmel (lufthavns-id-kort) til flyvepladsens afspærrede område må kun udstedes til personer, der er godkendt af politiet.

Stk. 2. Adgangshjemmel af mere end en dags varighed til flyvepladsens sikkerhedsbeskyttede område må kun udstedes til personer, der er godkendt af politiet.

Stk. 3. Reglerne om politiets godkendelse gælder også for forlængelse og genudstedelse af de i stk. 1 og 2 nævnte adgangshjemler, jf. dog § 5, stk. 2.

Stk. 4. Der kan uanset reglerne om udstedelse af adgangshjemmel i modelsikkerhedsplanen for flyvepladser i ubegrænset omfang udstedes adgangshjemmel af en dags varighed til repræsentanter for pressen, hvis de pågældende er godkendt af politiet efter denne bekendtgørelse. En sådan godkendelse gælder for 3 år ad gangen.

Stk. 5. Bestemmelserne i stk. 1-3, gælder ikke for offentligt ansatte og flyvepladsernes egne an-

satte, hvis de pågældende i forvejen i kraft af deres ansættelsesforhold er underkastet sikkerhedskontrol, der udføres løbende eller mindst hvert 3. år.

§ 5. Koncessionshaveren eller ejeren af en privat flyveplads forelægger ansøgninger om udstedelse og forlængelse af adgangshjemmel for den lokale politimyndighed.

Stk. 2. Koncessionshaver eller ejeren af en privat flyveplads kan forlænge en adgangshjemmel, der er udstedt efter § 4 eller forlænget efter dette stk., uden at afvente politiets godkendelse, hvis ansøgning er modtaget senest 14 dage før udløbet af gyldighedsperioden, og ansøgningen straks forelægges politiet.

Stk. 3. Hvis politiet ikke godkender en person til forlængelse af adgangshjemmel eller tilbagekalder en godkendelse, jf. § 7, stk. 2, skal koncessionshaver eller ejeren af en privat flyveplads straks inddrage og annullere adgangshjemlen.

§ 6. Politiets godkendelse foretages efter de retningslinier, der er angivet i bilaget til denne bekendtgørelse.

Stk. 2. Politiet kan til enhver tid i adgangshjemlens gyldighedsperiode tage en meddelt godkendelse op til fornyet vurdering.

Stk. 3. Politiets afgørelse meddeles koncessionshaveren eller ejeren af en privat flyveplads uden begrundelse.

Stk. 4. Politiet skal efter anmodning fra en person, hvis godkendelse er nægtet eller tilbagekaldt, meddele den pågældende en skriftlig begrundelse for afslaget.

§ 7. Politiets afslag på godkendelse eller tilbagekaldelse af en godkendelse kan påklages til Rigspolitiet.

§ 8. Statens Luftfartsvæsen kan efter forhandling med den lokale politimyndighed meddele dispensation fra bestemmelserne i denne bekendtgørelse til flyvepladser, der er omfattet af artikel 4, stk. 3, i forordning (EF) nr. 2320/2002 af 16. december 2002, efter retningslinierne i forordningens artikel 4, stk. 4.

§ 9. Overtrædelse af bestemmelserne i §§ 4 - 5 straffes med bøde.

Stk. 2. For overtrædelser begået af selskaber m.v. (juridiske personer) kan der pålægges strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel, jf. luftfartslovens § 149, stk. 14.

§ 10. Bekendtgørelsen træder i kraft den 1. november 2004.

Stk. 2. Bekendtgørelsen gælder ikke for Færøerne og Grønland.

Statens Luftfartsvæsen, den 28. september 2004

KURT LYKSTOFT LARSEN

/ Per Veingberg

Retningslinier for politiets godkendelse af personer, der ønskes tildelt adgangshjemmel i medfør af bekendtgørelsens § 4 og § 5

Den politikreds, hvori en flyveplads er beliggende, foretager/meddeler de godkendelser, der er nævnt i denne bekendtgørelses § 4, jf. § 6.

Godkendelserne foretages på baggrund af opslag i Det Centrale Kriminalregister.

Afgørelsen af, hvorvidt en person af politiet kan godkendes, træffes ud fra en konkret vurdering af bl.a. eventuelle lovovertrædelsers antal og grovhed samt tidspunktet for, hvornår eventuelle lovovertrædelser blev begået, sammenholdt med, at formålet med politiets godkendelse er forebyggelse af forbrydelser mod luftfartens sikkerhed.

Således vil navnlig følgende typer af kriminalitet kunne medføre, at en person ikke kan meddeles godkendelse (listen er ikke udtømmende):

Tiltalerejsning eller afgørelse, der opdateres i Kriminalregistret, for overtrædelse af

- straffelovens kapitel 12
- straffelovens kapitel 13
- straffelovens kapitel 16
- Forbrydelser mod statens selvstændighed og sikkerhed
- Forbrydelser mod statsforfatningen og de øverste statsmyndigheder m.v.
- Forbrydelser i offentlig tjeneste eller hverv m.v.

Idømt ubetinget fængelsstraf, eller rejst tiltale med påstand om fængselsstraf, hvor der forventes idømt ubetinget fængsel, i medfør af

- straffelovens kapitel 14
- straffelovens kapitel 15
- straffelovens kapitel 20
- lov om våben og eksplosivstoffer
- lov om euforiserende stoffer
- udlændingelovens § 59, stk. 1
- udlændingelovens § 59, stk. 5
- Forbrydelser mod den offentlige myndighed m.v.
- Forbrydelser mod den offentlige orden og fred
- Almenfarlige forbrydelser
- Ulovlig indrejse og ophold m.v.
- Menneskesmugling

Idømt 60 dages ubetinget fængsel eller derover, eller rejst tiltale med påstand om fængselsstraf, hvor der forventes idømt 60 dages ubetinget fængsel eller derover, for overtrædelse af

- straffelovens kapitel 17
- straffelovens kapitel 18
- straffelovens kapitel 19
- straffelovens kapitel 21
- straffelovens kapitel 22
- straffelovens kapitel 24
- straffelovens kapitel 25
- straffelovens kapitel 26
- straffelovens kapitel 27
- straffelovens kapitel 28
- Falsk forklaring og falsk anklage
- Forbrydelser vedrørende penge
- Forbrydelser vedrørende bevismateriale
- Forskellige almenkadelige handlinger
- Betleri og skadelig erhvervsvirksomhed
- Forbrydelser mod kønssædeligheden
- Forbrydelser mod liv og legeme
- Forbrydelser mod den personlige frihed
- Freds- og æreskrænkelser
- Formueforbrydelser

I det ovenstående er andre frihedsberøvende foranstaltninger i medfør af straffelovens §§ 68-70 at ligestille med ubetinget fængselsstraf.

Ved vurdering af, om en afgørelse bør danne grundlag for nægtelse af godkendelse, tages der desuden udgangspunkt i reglerne for, hvor længe en afgørelse fremgår af en straffeattest for private personer, jf. § 11 i bekendtgørelse om behandling af personoplysninger i Det Centrale Kriminalregister:

- Ubetinget straf: 5 år fra prøvetidens udløb eller datoen for løsladelsen
- Foranstaltninger efter straffelovens §§ 68-70: 5 år fra den endelige ophævelse
- Betinget dom: 3 år fra afgørelsesdatoen
- Tiltalefrafald med vilkår: 2 år fra datoen for den endelige afgørelse
- Bøde: 2 år fra afgørelsesdatoen